

Om altijd in dankbaarheid te blijven
denken aan

Jo Paus - Spoor

sinds 20 maart 1962 weduwe van
Gerrit Paus

Moeder werd op 12 december 1912 in
Losser geboren en overleed in Hengelo op
3 februari 1999. Op 6 februari was haar
afscheid in de O.L. Vrouwekerk te Hengelo,
waarna we haar bij haar man te rusten
hebben gelegd op het R.K. kerkhof
van Hengelo.

*Mijn ogen
turend langs velden, langs wegen.
Nergens meer een glimp van jou.
Ogen gevuld met tranen.
Voorgoed weg uit het heden maar
voor altijd in mijn verleden.*

Oma Paus - Spoor

Moeder heeft veel voor ons betekend en we zijn dankbaar dat ze helemaal voor vader en voor ons heeft geleefd. Toen vader overleed bleef ze met drie opgroeiende kinderen achter. Ze miste vader heel erg maar ze wilde niet dat wij iets te kort kwamen. Dag en nacht heeft ze voor ons gewerkt.

Ook voor haar kleinkinderen was ze een lieve oma die altijd belangstelling had voor alles wat ze mee-maakten.

Ze leefde in de kring van haar kinderen en kleinkinderen. Ook had ze vaak mensen op kamers die helemaal bij ons gezin hoorden.

Ze hield ook van de dieren. Wat was ze gek met haar hondje! Met veel liefde zorgde ze voor haar kanariepietje met zijn ene pootje. Ook was ze gek met haar tuintje. 's Morgens vroeg was ze al bezig met de bloemen. Haar grootste hobby was haken en breien.

Moeder was een heel gelovige vrouw. Ze had veel vertrouwen in Maria en de heilige Gerardus. Toen ze niet meer naar de kerk kon komen leefde ze mee via de kerkradio.

Tenslotte kon ze niet meer. Ze was helemaal op. Ze verlangde er naar weer bij vader te zijn. "Als ik dood ga, is dat een feestdag", zei ze. In korte tijd is ze naar haar einde gegaan. Rustig en vredig is ze heengegaan.

Wij zijn dankbaar dat we zo'n moeder en oma hebben gehad.

*Moeder en Oma, bedankt voor alles.
We vergeten je nooit.*

Voor uw bliken van belangstelling en medeleven die wij mochten ondervinden na het overlijden van onze moeder, schoonmoeder en oma, zeggen wij u hartelijk dank.

Kinderen en kleinkinderen